

Hunc tu si capies, vinctum duc, nec miserare.
 Si flentem videas, ne decipiare caveto.
 Sin ridet, tu stringe trahens. Si suavia porgat,
 Tu fugito; oscula dira & labra infecta veneno.
 At si dicat, Habe hæc, Tibi cuncta hæc largior arma,
 Ne attigeris, fallax donum, tincta omnia flammis.

BIONIS SMYRNÆI

IDYLLIUM.

AUceps in sylva volucres dum captat opaca
 Forte puer, summa in buxo conspexit Amorem
 Aversum, gaudetq; putans magnam esse volucrem.
 Continuoq; aptans calamos, hinc inde volantem
 E ramo in ramum properè insectatur Amorem.
 At simul incassum ac vidit periisse sagittas,
 Mox puer indignans longi irrita cæpta laboris,
 Ad veterem abjectis calamis festinat agrestem,
 Actaque commemorans, super arbore monstrat
 Amorem.

Cui ridens, motansque caput, sic infit arator:
 Parce, nec istius capiat te præda volucris.
 Quin abscede procul, fera namque est bellua, felix
 Haud capta hac fueris. Sed cum te fecerit ætas
 Firma virum, qui te refugit modo, sponte sequetur
 Ipse sua, capitisque tui se vertice sistet.

Aliud.